

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada II. Quadragesimæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

DOMIN. II. QUADRAGESIMA.

Petrus defendit Christum.

1. **P**etrus habens gladium eduxit eum, & percussit Pontificis servum. Joan 18. Factâ licentiâ, injiciebant manus in Christum satellites. Petrus ex zelo, sed indiscerto, defendendi Christum injussus, auctoritate propria gladio ferit: quâ re & se, & alios, ac ipsum Christum graviori periculo exposebat, unus contra omnes. Quam bonus est zelus, tam necessaria est discretio. Etiam honorum affectuum nimia vehementia est temperanda. Zelus charitati est jungendus, ne ira fiat, aut vindicta. Si zelum defendendi honoris Dei profiteris, in te ipsum exhibe. Invenies multa, quæ ferias. Rescinde, quod Deo non est honor.

2. *Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem, quem dedit mihi Pater, non vis ut bibam illum?* Ibid. Increpat & docet Petrum, se calicem passionis, etsi adferatur ab hominibus tanquam ministris, à Patre accipere tanquam à primo porrigente, cujus providentiâ gubernantur omnia. Non dicas: hic aut ille me affligit, deprimat, honorem meum vulnerat, &c. Calicem hunc ille tibi porrigit, qui filio suo longè majorem dedit. Furaris Deo gloriam, si creaturæ tribuis, quod

quod Dei proprium est. Ille est & nemo alius, qui deducit ad inferos, & reducit. Solutio sit illud, quod, qui dat calicem, Patet sit, tui amantissimus, qui per eum non nocere vult, sed prodesse: fortè ut medicus amara potione morbum tollere.

3 Et cum tetigisset auriculam eius. (Malchi) sanavit eum Luc. 22. Dominus, quasi quadam teneretur restituendi obligatione, damnum, quod suus minister fecit, resarcit. Sanat vulnera ejus, qui venerat vulnera illaturus. Reddit pro malis bona Et quoties tibi? Erudiens nos, quod in persecutores nostros beneficos nos esse oporteat, ait Chrysostomus hom 8. in Joan. secundò. Sanat auriculam necessarium fidei ac per consequens aliis il-lapsibus divinis instrumentum. O si sanet interiore tuum auditum, ut eum sanctis illius inspirationibus intendas?

F E R I A II.

Comprehensio Christi, fuga discipulorum.

1. Dixit Jesus turbis: Tanquam ad latronem existis cum gladiis & fustibus comprehendere me? Quotidiè apud vos sedebam docens in templo & non me tenuistis! Matth. 26. Jam jam indignissimè vinculan-
 dus.

dus, & raptandus nihil non suæ congruum
 benignitati profert. Sensum gravissimum in-
 sinuat, quòd tanquam latro tractetur, qui
 prædas non egit alias, quàm animarum dæ-
 moni ereptarum. Utinam anima mea sit
 præda tua! En habe illam. 2. Ostendit eorum
 ingratitude, qui hæc reddunt sublimi
 suæ doctrinæ in templo traditæ, quam &
 ipsi toties sunt admirati. Quæ tu reddis Deo
 tibi per inspirationes loquenti. 3. Ostendit
 se non eorum vi, sed spontè capi, quando
 vult. Et ideo jam capiendum: quia hæc est
 hora vestra, à Patre decreta, qua me trado
 in manus vestras. Ita solvit iniquitates
 meas, quibus ego me in manus dæmonum
 consignavi

2. *Tunc accesserunt, & manus injecerunt
 in Jesum, & tenuerunt eum. Matth. 26.* Ir-
 ruunt in agnum crudeles lupi. Expende sa-
 vitiam. Trudunt, vellunt, verberant, pro-
 sternunt, raptant, conculcant; manus, col-
 lum, pectus funibus & catenis stringunt.
 Vis causam? Thren. 4. Christus Dominus
Spiritus oris nostri captus est in peccatis no-
stris. Tu funes texuisti, tu catenas fabricasti
 peccatis tuis. De te queritur Psal. 118. *Fu-*
nes peccatorum circumplexi sunt me. Sed
 time. Erit tempus, quo fortis Samson dis-
 rumpet vincula: & tum Deus ultionum Do-
 minus, Deus ultionum liberè aget. Ergo tu
 im-

imponere vincula manibus tuis, ne eas extendas ad iniquitatem.

3. *Tunc discipuli omnes relicto eo fugerunt. Silent jam voces illæ: Eamus & nos, & moriamur cum illo. Joan. 11. Et illæ: Etiam si oportuerit me mori, &c. Omnes: nullo, nec tam zeloso quidem Petro, aut dilecto Joanne excepto: Relicto eo Domino, Magistro suo, fugerunt, ut suam cutem periculo eriperent. An se magis ipsos, an magis Christum amaverint, hinc conjice. Primus ad deturbandum Christum stimulus est amare seipsum. Disce tuo ipse fervori, ac propositis non fidere. Sæpè in arena deficis, qui antea tot tibi victorias de te ipso pollicebaris. Resolutiones, quas facis, factis proba.*

F E R I A III.

Jesus primùm ad Annam deducitur.

1. **E**T adduxerunt eum ad Annam. Quod in hoc itinere factum est, sanctius affectu prosequeris, quam discursu. Quam aliud est hodie Hierosolymam ingredientis spectaculum, quam nuper? Quam variabilis est hominum sensus, à lætitia in furorem, à laudibus ad contumelias, ab obsequiis ad

opprobria ! Et confides in homine? Quid quid molestiarum corpori, quid quid injuriarum honori excogitare poteris, id Domino Majestatis illatum crede. Compatere; te causam agnosce, dole. Et dum ad omnia silentem Jesum contemplaris, disce sancto silentio longè minores tibi illatas, aut fortè tantùm apprehensas injurias decoquere.

2 Pontifex ergo interrogavit Jesum de discipulis suis, & de doctrina ejus. Joan. 18. Reus & sceleratus Judicem examinat. Stat modestissimus Judex ante reum. Qua superbia? quibus sannis & irrisionibus interrogatur? quomodo ejus doctrina eluditur! Deus ab hominibus, justus à peccatoribus judicatur. Sit ergo mihi pro minimo, si ab omnibus judicer. 1. Cor 4 Meretur, ut judicia me meliorum tolerem, qui innocens tulit judicia iniquorum. Charitas, quæ patiens est, & omnia suffert, præstabit, ut non dejiciat.

3. Respondens Jesus: Ego palam locutus sum mundo, & in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? interroga eos, qui me audierunt. Duo interrogatus, de discipulis; & doctrina; ad primum tacet, quia discipuli ob suam fugam non erant ei honori: bonum de iis de præsentibus non potuit dicere; malum non voluit. Disce hinc cautè loqui de proximo. Tace, quod nõ est pro ejus commenda-

da

datione. Videut non sis confutioni tanto tuo magistro. Ad doctrinam verò suam exculpandam allegat publicam famam liberè & sine metu: *Ego palàm locutus sum.* Hoc audet, qui testimonium habet bonæ conscientia. Poteris & tu hoc semper, si ita opereris, tanquam in publica omnium luce.

F E R I A I V.

De alapa Christi.

1. **U**Nus ministrorum dedit alapam Jesu, dicens: *Sic respondes Pontifici?* Joan. 18. Considera gravitatem injuriæ. Percutit vilis homo: percutitur Dei filius alapa immani, & ut piè creditur, ferrata manu ab ingrato Malcho, cui paulò antè aurem sanaverat, ut habet S Chryf. hom 82. in Joan. in faciem, in quam desiderant Angeli prospicere: in confessu Principum & Sacerdotum; ob responsum mite, verum & reverens: laudatur percussor, irridetur percussus. Nec ulciscitur tamen Dominus, qui potest. Cogita terrenum Regem sic à mancipio tractari: quod ferrum, qui rogi, quæ rotæ non expedientur? O bonitas! ô patientia Jesu mei! Et ego verbum quod vis, aut minimam confusionem, longè majores meritis tam fastidiosè fero?

2. Respondit Jesus: *Si malè locutus sum, testimonium perhibe de malo: si autem benè, quid*

quid me cadis? Ibid. Loquitur Dominus ad alapam, qui ad flagella, ad spinas, ad clavos siluit. Docuit istis silentio commendari patientiam: illo verò patientiæ laudi nihil de mi, si responsio sit mollis & humilis, qualis erat Christi. Alterutrum horum serva, si injuria afficeris. 2. Benè loquitur Dominus, & cæditur: solvit delicta linguæ meæ, Dum malè loquor, meritò mihi objicit *quid me cadis?*

3. *Et misit eum Annas ligatum ad Caipham Pontificem.* Hic cogita, ut superius feria 3. punct. 1. omnia illa injuriarum genera Christo illata in itinere ad Caipham Vide confusionem Christi, affectus, quibus omnia Patri offert pro salute tua. Comparere: tibi indignare, qui causa es omnium. Dole, gratias age, &c.

F E R I A V.

De falsis testimoniis contra Jesum.

1. **P** Rincipes autem Sacerdotum, & omne concilium querebant falsum testimonium contra Jesum, ut eum morti traderent. Matth. 26. Principalis eorum intentio erat Jesum occidere: altera verò non incurrere apud populum notam, quòd Jesus non sit
justo

justo
testin
dias
Vict.
ta vir
quan
tentu
tur a
appa
2.
teste
vita
veni
crim
Jesu
juv
Jesu
tua
nibi
hab
nib
3
li:
te t
quo
re
ege
fici
illo
tis

justo iudicio occisus. Igitur quærunt falsa testimonia, qui falsa arcere debebant; *instidias suas, tribunalis s. h. mate palliantes*, ait Viçt. Antioch. in cap. 14. Marc. Quàm multa virtutis prætextu palliantur! Non tu idem quandoque facis? non rerum colore contentus minùs curas de substantia? Depone- tur aliquando operum tuorum velum, & apparebunt, quid sint.

2. *Et non invenerunt, cum Multi falsi testes accessissent* Ibid. O quàm innocens est vita Jesu mei! Non tantùm crimen non inveniunt malitiosi homines, sed nec umbram criminis in Christo. Benè Orig. *Adversus Jesum nec color inveniebatur, qui posset adjuvare mendacia Adeò munda fuit vita Jesu, & omnino irreprehensibilis.* O si vita tua foret talis, ut falsus accusator fratrum nihil in te inveniret, quod peccati speciem haberet! si jam migrandum esset, putasne nihil inveniret?

3. *Et surgens princeps Sacerdotum, ait illi: Nihil respondes ad ea, quæ isti adversum te testificantur?* Admirare silentium Jesu, quod ipse iniquus iudex est admiratus: quæ- re causam. Quare files mi Jesu? 1. Non egent responso testimonia, quæ seipsa conficiunt: *Et non erat conveniens testimonium illorum* Marc. 14. quæ moribus & vitâ factis refutantur. Vide, quàm vitæ probitas sit fir-

firma defensio Et frustra excusas te verbis, ubi te facta accusant, 2 Christus suo silentio satisfacit pro stultiloquio Adæ, quo excusavit peccatum suum, Genes. 3. Ita S. Hier. in 14. c. Marci. Et tu illi silentium indicis, si te reum excusas, ut nocens innocens videaris.

F E R I A VI.

Adjuratur Christus à Caipha, & condemnatur blasphemix.

1. **E**T princeps Sacerdotum ait illi: Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus filius Dei. At ille dixit: Tu dixisti, ego sum. Matth 26. Marc. 14. Amorem veritatis prætexit Sacerdos, re ipsa calumniam quærit. Si taceat Christus, argueretur Dei contemptor: si neget, seductor & impostor populi: si affirmet, blasphemus. Non fuisset difficile Christo hinc evadere. Affirmat tamen se Dei filium, qui ad alia siluit; etsi sciat se inde damnandum morte. Vide, quanta libertate Deum confiteri oporteat, ejusque periclitantem honorem tueri. Se pone illusionis & tuorum incommodorum metum, cum de Deo, aut virtute agitur. Hac prodita, quid prodest vivere?

2. *A modo videbitis filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientem*

tem in nubibus cœli. Ibid. Duplicem suum adventum insinuat: alterum in carne humilem, dum se *filium hominis* vocat: alterum in majestate ad judicandum ut meminerint superbi Sacerdotes, se ab illo judicandos, quem nunc tam impiè judicant. Tunc ille sedebit in virtute, isti stabunt in trepidatione. Qui judicas fratrem tuum iniquè, memineris te olim æquè judicandum. Ne formides in nube Judicem, ama fratrem, qui ejus personam hîc sustinet. Ne timeas sedentem à dextris, fratrem tuum ne tracta sinistrè.

3. Tunc princeps Sacerdotum scidit vestimenta sua dicens: *Blasphemavit. Quid vobis videtur?* at illi dixerunt: *Reus est mortis*. En iterum pietatis specie velatum crimen. Dolorem ostendit Pontifex discissis ex more gentis vestimentis suis ob auditam, ut prætexebat, blasphemiam. Meliùs scidissent corda sua, quàm vestimenta. Unus, quod sanctissimè dictum, blasphemiam insinulat, omnes sententiam succlamant: *Reus est mortis*. Ne tu olim esses in judicio, Deus pro te factus est reus. Quos existimas animi sensus Christo fuisse? Eos tu imitare, dum dicta, factaque tua
suggillantur.

SABBATHO.

De injuriis ea nocte à Christo toleratis.

1. **T**unc expuerunt in faciem ejus, & colaphis eum ceciderunt. Matth. 26. Gravissimum contumeliæ genus est, faciem alicujus conspuere. *Respice Domine, in faciem Christi tui* Agnosce figuram substantiæ tuæ. Hic est filius tuus, quem gloria & honore coronasti. Mea hæc inventa sunt, Faciem Christi conspui, quoties animam peccato maculavi. Creatâ hæc est enim ad imaginem Dei. Sine, Domine, abstergam hæc sputa: abstergam minimas maculas animæ meæ. Discam quoque te imitari, si quis in faciē meam conjecerit calumniam. Satis hæc me convincit ratio: Tu exemplo prævivisti.

2. *Et vela verunt eum, & percutiebant faciem ejus, & interrogabant eum dicentes: Prophetiza nobis, quis est, qui te percussit?* Luc. 22 Ignorantiam appingunt sapientiæ. Quomodo hoc tu ferres? Et quis tu? quis Deus? Videri se non credunt à Deo, qui scrutator est cordium. Sic prætendi nequitæ velamen coram hominibus, & non coram Deo. Videt ille, & indicare posset percussorem. Quid tu murmuras, si tangeris?

Quin

Quin & tu Deum percutis, & tacet. Differt, ut resipiscas. Id nisi facias, dicet aliquando: Tu me percussisti illo peccato, illo loco, illo tempore. Quid dices, qui irrisisti? Deus videt, & judicat.

3. *Et alia multa blasphemantes dicebant in eum.* Ibid. Cogita, quidquid excogitare potes injuriarum à petulantissima turba, volente principibus placere, vino æstuante, à dæmone instigata, nullius honorati viri præsentia coërcita. Non defendis te, mi Jesu? & ita te in manus peccatorum tradis? At ego ne in tuas quidem me resigno. Tam verò hoc necessarium est, quàm salutem vellem. Ab nunc in manibus tuis ero. Si me percusseris aliena lingua factoque, non recedam à te.

DOMIN. III. QUADRAGES.

De prima negatione Petri.

1. **P**etrus autem sequebatur eum à longè. Matth 26. *Sequebatur*; hoc amoris erat: à longè; hoc timoris. Fervorem jam timor infregerat, & ad languorem sequendi deduxerat. Hic mali principium. Tantum accedis ruinæ, quantum de fervore servien- di Deo remittis. Quo lentiùs tu pergis, hoc longiùs à te recedit, quem sequeris. Quoti- diè ergo in novitate spiritus ambulandum.

2. *Erat*